

ста презъ Тибъръ, другій пріятель, Лешорій, браnilъ са колкото му было възможно; послѣ си проболъ гѣрды тѣ съ меча и са хвърлилъ въ Тибъръ. Между туй Кай Гракхъ си утрепалъ крака; изъ сички тѣ кѫщя крѣй пѣти хора та му выкали: „по скоро, по скоро!“ Никой не му докараль конь, никой не му помогнѣлъ.

Уморенъ, той паднѣлъ на земя та; при него оставаль само единъ робъ; и Кай помолилъ тогози роба да го умърти, защото самъ си быль безорѣженъ. Робъ тѣ съ горесть, испълнилъ молба та му; а слѣдъ туй заклалъ и самаго себеси; преслѣдователи тѣ намѣрили само два трупа. Тѣй съвѣршилъ живота си Кай Гракхъ, *най великий тѣ отъ римски тѣ трибуны*. Повече отъ 3,000 гражданы погинѣли заедно съ него. На убиты тѣ сички тѣ имоты зели въ господарственна та хазна; злочесты тѣ были зачернены съ укорно то име—непріятели на отечество то, на довици тѣ и на дѣца та имъ запретили да носятъ слѣдъ тѣхъ желѣйка.

Слѣдъ нѣколко годины, народъ тѣ въздигнѣлъ статуя на двама та трибуны на Тиберія и Каія Гракхи и почиталъ за свещенны мѣста та, дѣто паднѣли. Поставили ежъ и паметникъ на Корнелія съ надпись: *Корнелія майка на Гракхи тѣ*. Скоро станѧло явно за сички тѣ; колко изгубилъ народъ тѣ въ двама та Гракхи.

2. МАРИЙ И СИЛЛА.

1. Югурта.

Пары тѣ станѧли всесилны въ Римъ, съ пары са прикрывали всевъзможны тѣ срамотны дѣла. Таквозвъ упадванье на добродѣтель та *най очевидно* станѧло въ дѣло то на Югурша, нумидійскія царь.

Подирь нумидійскія царь, Мисипса, останѧли двама та му сынове, Адгербалъ и Гіемпсалъ. Имало ёще и браточедъ неговъ, на име Югурта, лукавъ африканецъ. Югурта многое време служилъ въ римска та войска, и зна-